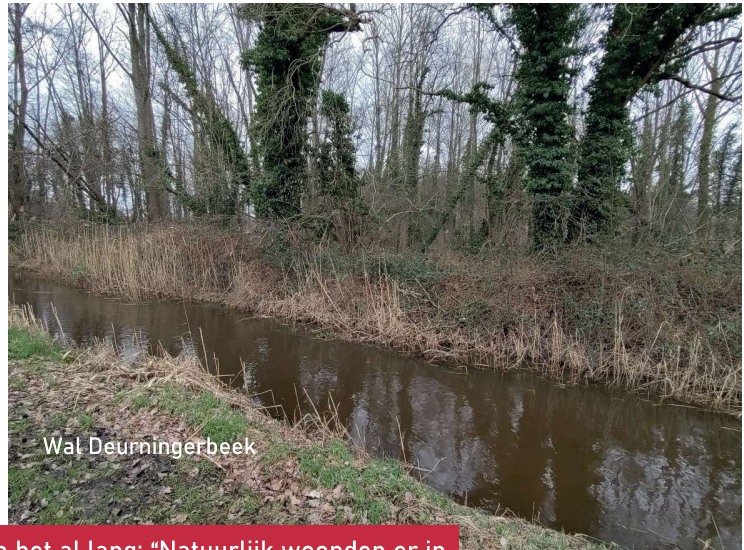

Kabouterpad Stroom Esch

Jan Blom

De oudste bewoners van de Stroom Esch wisten het al lang: "Natuurlijk woonden er in de Stroom Esch kabouters".

Er schijnen ook verhalen te zijn van mensen die menen kabouters te hebben gezien. Kleine mannetjes en vrouwtjes, vooral tijdens schemerachtige of mistige avonden, in de buurt van houtwallen en struikvegetaties langs de Deurningerbeek. En die houtwallen waren in ruime mate aanwezig. Ook elders in het coulisselandschap van de Stroom Esch en al voordat de bouw begon van de nieuwe woonwijk Stroom Esch

Toen ik zo'n zevenendertig jaar geleden in de Stroom Esch kwam wonen, had ik er geen idee van dat er in deze wijk kabouters aanwezig konden zijn. Ik kwam uit het westen van Nederland en daar had ik in het weidelandschap nooit kabouters ontmoet of zelfs maar gezien in de verte.

Eik met deurtje

Maar sinds ruim een jaar gebeurde er bijzondere en geheimzinnige dingen in de omgeving van de Pinksterbloem.

Langs een tussendoorpaadje bij ons in de buurt zag ik in één van de eiken die er langs staan, ineens een deurtje; ongeveer dertig centimeter hoog. Dat had ik nog nooit gezien. Wel eens gewoon een gat op een paar meter hoogte. Maar dat was voor een nest van een specht en nooit met een deurtje ervoor. Hogerop in de eik hing ook al een vreemd scheef huisje, misschien een vogelhuisje, maar dan wel een bijzonder vogelhuisje. Hier was iets vreemds aan de hand.

Er werd ook over gepraat bij ons in de buurt. Bewoners opperden de mogelijkheid dat kabouters zich bij ons in de buurt hadden gevestigd. Ik meende er 's avonds ook één te zien. Maar bij nader inzien bleek het zo'n klein hondje, zoals je ze

tegenwoordig steeds vaker ziet op straat.

Een andere keer dacht ik zelfs overdag: "Kijk, dat moet haast een kabouter zijn." Maar helaas was het een ondermaatse peuter. Toen hij of zij dichterbij gekomen was, zag ik dat de peuter veel te groot was voor dat deurtje dat ik in de eik had gezien.

Kabouterpaden in Bornse wijken

Intussen begon het in meer buitenwijken van Borne te gonzen over kabouters. Dus misschien was het niet zo gek dat ze ook in de Stroom Esch waren aangeland. En inderdaad zagen we tijdens één van de wandelingen met onze hond een aantal kabouters voor het deurtje in de eik. Het viel me wel op

hoe klein ze waren; en na enige tijd waren ze ook weer weg. Misschien kinderkabouters die weer waren vertrokken, of die naar bed waren? Echter enige tijd later zag ik toch weer een kabouter bij het deurtje in de eik. Deze was ook veel groter. Was dit misschien vader kabouter?

Kabouterpad Stroom Esch

Toen kregen we een brief in de brievenbus dat er in de Stroom Esch een kabouterpad zou worden geopend. En inderdaad stond er in de Pinksterbloem

naast het huis op nummer 13 een grote beeldhouwde kabouter, die het voetpaadje opkeek. En verderop stonden er steeds gestileerde kabouterpaaltjes, met een puntmuts op die een bepaalde richting uitwees. Door de kabouterpaaltjes te volgen, konden we een rondje lopen. Vanaf Pinksterbloem 13, via het kleine paadje weer naar het vervolg van de Pinksterbloem. Dan via een ander klein paadje naar de Deurningerbeek en tot slot, via een greppel, terug naar het beginpunt.

Veel belangstelling bij officiële opening

En het was druk bij de opening van het kabouterpad in de Stroom Esch. Van heinde en verre waren ouders met hun kinderen naar de Pinksterbloem gekomen om het kabouterpad te volgen. Mede dankzij het mooie droge weer, was het ook een genoegen om het pad rond te wandelen.

Kabouters zijn net mensen

Niets menselijks is de kabouter vreemd. Er zijn grote kabouters, kleine kabouters. Er is een opperkabouter en sportkabouters op een schommel. Er

is zelfs een deel van het kabouterpad genoemd naar de opperkabouter. En het is zelfs al opgenomen in "Google maps": het Haverdings kabouterpad .

Er zijn ook infrastructurele kunstwerken in het kabouterpad, die het bewandelen van het pad, over een greppel zelfs bij hoog water mogelijk maken.

En dat was in het natte najaar van 2023 geen overbodige luxe.

Een verrijking voor de wijk

We mogen wel zeggen dat het kabouterpad een verrijking is voor de wijk. Niet alleen voor de kabouters, want die wisten natuurlijk allang dat het kabouterpad bestond, maar ook voor gewone mensen, groot en klein. Je ziet dan ook regelmatig ouders met hun kinderen afstappen van de fiets en lopend het kabouterpad opgaan.

Hopelijk kunnen nog velen hiervan genieten. En nu zal niemand meer durven beweren dat kabouters niet bestaan, zeker in de Stroom Esch.

Bovendien is er nog veel meer te zien langs het kabouterpad.

Dus: op naar het kabouterpad in de Stroom Esch, een plezierige wandeling!

